

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobce **P. F.**, bytem v P. 10, R. 320, zastoupeného Mgr. Přemyslem Hoke, advokátem se sídlem v Praze 4, Doudlebská 1312/4, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy**, odboru provozu silničních vozidel, se sídlem v Praze 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 7.3.2011, č.j.: 215/2011-160-SPR/3

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále též žalovaného správního úřadu), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 21.7.2010, č.j.: MHMP 617889/2010 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedenými rozhodnutími tak bylo pravomocně rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobce proti záznamu pěti bodů v bodovém hodnocení podle ustanovení § 124 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do dne 31.7.2011 (dále též zákon o silničním provozu).

Žalobce v podané žalobě namítl, že důvodem nesouhlasu s uvedeným záznamem je skutečnost, že dva body byly žalobci zaznamenány v registru řidičů na základě rozhodnutí Magistrátu města Pardubice ze dne 10.12.2008, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání tam uvedených přestupků, byl mu uložen zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců a byla mu uložena povinnost odevzdat řidičský

průkaz do pěti pracovních dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, kterým mu byla vyslovena sankce zákazu řízení motorových vozidel a pokuta ve výši 5.000,-Kč. Žalobce má za to, že toto rozhodnutí je nicotné. Při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 10.6.2010 žalobce opakovaně navrhoval správnímu úřadu, aby vyžádal spis, vedený Magistrátem města Pardubice, sp.zn. OSA/P-2044/08-D, neboť jinak nebude možno relevantně posoudit námitku žalobce, že předmětné rozhodnutí Magistrátu města Pardubice je nicotné. Správní úřad v odůvodnění svého rozhodnutí vůbec nevysvětlil, proč důkaznímu návrhu žalobce nevyhověl, naprosto se nevyrovnal s námitkou tvrzené nicotnosti a pouze uvedl, že žalobce se má obrátit se svým podnětem na Magistrát města Pardubice, neboť Magistrát hlavního města Prahy toto rozhodnutí nemůže ani zrušit ani změnit. Dále správní úřad prvního stupně citoval ustanovení § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu s tím, že je vázán pravomocným rozhodnutím a nemá možnost jakékoli správní úvahy při záznamu bodů v registru řidičů.

Ve svém odvolání žalobce namítal totéž, nicméně žalovaný správní úřad se ztotožnil s argumentem správního úřadu prvního stupně o tom, že správní úřad je vázán pravomocnými rozhodnutími a nemá možnost jakékoli správní úvahy při záznamu bodů v registru řidičů. Žalovaný se zcela ztotožnil se skutkovými i právními závěry správního úřadu prvního stupně a odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobce má za to, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního úřadu prvního stupně jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, když se naprosto nevyrovnala s námitkami žalobce o tom, že rozhodnutí, na základě kterého byl proveden záznam dvou bodů v registru řidičů, je nicotné podle ustanovení § 77 odst.2 správního řádu a k tomuto tvrzení neprovedl ani správní úřad prvního stupně, ani žalovaný odvolací správní úřad žalobcem navržené důkazy. Podle názoru žalobce nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času, nicotný akt nikoho nezavazuje, nikdo jej není povinen respektovat - ani správní úřad, ani účastníci řízení - neboť mu nesvědčí presumpce správnosti. Správní úřad se však nicotností rozhodnutí, které sloužilo jako podklad pro záznam bodů do registru řidičů, odmítl zabývat s odůvodněním, že přesahuje povinnost správního úřadu pouze přezkontrolovat, zda byly body přiděleny správně.

Žalobce vyjádřil v podané žalobě názor, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s názorem Nejvyššího správního soudu, vysloveným v rozsudku ze dne 24.8.2010, č.j.: 5 As 39/2010 - 76, dostupným na www.nssoud.cz, kde soud jednoznačně uzavřel, že v určitých případech je povinností správního úřadu zabývat se tím, zda žalobce přestupek spáchal. Tím spíše pak podle názoru žalobce musí správní úřad zkoumat, zda rozhodnutí není nicotné z výše uvedených důvodů.

Podle názoru žalobce je důvodem nicotnosti podkladového rozhodnutí skutečnost, že správním úřadem vůbec nebylo zahájeno řízení, přesto bylo vydáno rozhodnutí a byla na něm vyznačena právní moc. Tuto skutečnost uplatňoval žalobce již ve svých námitkách, avšak žalovaný se touto námitkou naprosto nezabýval. Žalobce v podané žalobě poukazuje na to, že z odůvodnění rozhodnutí o přestupku bylo možno se dozvědět, že žalobce (v postavení obviněného) se bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu nedostavil k ústnímu jednání, ačkoli byl řádně předvolán a předvolání mu bylo doručeno dne 1.12.2008 náhradním způsobem. K tomu žalobce uvedl, že z doručky jednoznačně vyplývá, že se žalobce z uvedené adresy odstěhoval, což je potvrzeno podpisem doručovatelky R. P. ze dne 22.10.2008. Obdobně bylo doručeno žalobci napadené rozhodnutí Magistrátu města Pardubice

dne 29.12.2008 (opět formou náhradního doručení), z doručení tentokrát vyplývá, že adresát je na uvedené adrese neznám, což potvrdila táž doručovatelka R. P. dne 17.12.2008. Bez ohledu na to správní úřad vyznačil na rozhodnutí právní moc dne 14.1.2009. Na uvedené adrese žalobce nebydlel minimálně od roku 2005, byt byl prodán městem v roce 2005 a žalobci není známo, kdo se stal vlastníkem bytu, v němž tehdy žalobce bydlel. Z doručení dostatečně vyplývá, že se žalobce na uvedené adrese nezdržoval a že tedy institut náhradního doručení nepřichází v úvahu. Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí Magistrátu města Pardubice o přestupku trpí vadami, když se žalobcem nebylo nikdy zahájeno přestupkové řízení, nikdy mu nebylo doručeno rozhodnutí, přesto byla vyznačena právní moc a následně na základě rozhodnutí byl proveden záznam bodů v registru řidičů.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě ze dne 6.12.2011 vyplývá, že žalovaný správní úřad se s uvedenými žalobními námitkami neztotožnil a v otázce vymezení rozsahu řízení o námitkách proti záznamu bodů setrval na názoru, který lze podpořit i závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6.8.2009, č.j.: 9 As 96/2008 - 44, tedy že řízení o přestupku samotném a řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů jsou dvě zcela samostatná správní řízení s odlišným předmětem. Předmětem řízení o námitkách je přezkum skutečností, zda pro záznam bodů v registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. Námitky proti záznamu bodů, které svým obsahem směřují do pravomocně skončeného řízení o přestupku, nemohou být předmětem námitkového řízení, což podle názoru žalovaného platí i pro námitky, jimiž je tvrzena nicotnost rozhodnutí, které sloužilo jako podklad pro záznam bodů pro registr řidičů. Správní úřad postupuje správně, pokud takové námitky jako nedůvodné zamítne a záznam bodů potvrdí.

Žalobcův odkaz na závěry Nejvyššího správního soudu, vyslovené v rozsudku sp.zn. 5 As 39/2010, není případný. Tyto se nevztahují na nyní posuzovaný případ, neboť se týkají situace, kdy podkladem pro záznam bodů v registru řidičů bylo oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Takové oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek, kdo jej spáchal a poskytuje správnímu úřadu určitou informaci o věci. Nelze z něj však bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích v oznámení zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí, popsanych v úředním záznamu, je třeba v takovém případě vyžádat další důkazy, prokazující skutečnosti zde uvedené. V nyní posuzovaném případě však nebyl záznam dvou bodů, proti kterému žalobce brojil podáním námitek, proveden na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale na základě pravomocného rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, vydaného v nezkráceném řízení správním úřadem, příslušným pro projednání přestupku.

Žalobcovy námitky se týkaly postupu Magistrátu města Pardubice při doručování oznámení o zahájení řízení o přestupku a při doručování rozhodnutí u přestupku a směřovaly toliko ke zpochybnění zákonnosti rozhodnutí. Správní úřad prvního stupně nemohl v řízení o námitkách podrobit rozhodnutí města Pardubice přezkumu v procesním slova smyslu a žalobce byl již v odůvodnění rozhodnutí správního úřadu prvního stupně upozorněn na to, že pokud nesouhlasí s pravomocným rozhodnutím, vydaným Magistrátem města Pardubice, musí se svým podnětem obrátit na tento správní úřad, neboť správní úřad prvního stupně jako orgán evidence podle zákona o silničním provozu záznam do registru provedl, ale nemůže ho zrušit ani změnit. Tím bylo žalobci vysvětleno, proč správní úřad nevyhověl požadavku

žalobce a nevyžádal si spisový materiál v předmětné věci, projednávané Magistrátem města Pardubice.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním úřadem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Dne 22.4.2010 byly zástupcem žalobce doručeny Magistrátu hlavního města Prahy písemné námitky proti záznamu dvou bodů v registru řidičů, které byly správním úřadem prvního stupně zaznamenány na podkladě rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 10.12.2008, č.j.: OSA/P-2044/08/D/18, kterým byla žalobci pravomocně uložena sankce za přestupek spáchaným jednáním, zařazeným do bodového hodnocení.

Správní úřad prvního stupně shledal podané námitky nedůvodnými a rozhodnutím ze dne 21.7.2010, č.j.: MHMP 617889/2010, podané námitky zamítl a záznam bodů v registru řidičů žalobce potvrdil.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný jako příslušný odvolací správní úřad rozhodnutím ze dne 7.3.2011, č.j.: 651/2011-160 SPR/3, zamítl a odvoláním napadené rozhodnutí správního úřadu prvního stupně potvrdil.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními úřady obou stupňů z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků řízení nepožádal výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím žalobce i žalovaný správní úřad souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení pravomocného rozhodnutí odvolacího správního úřadu, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí námitek žalobce proti záznamu pěti bodů v bodovém hodnocení podle ustanovení § 124 zákona o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do dne 31.7.2011

Podle ustanovení § 124 odstavec 2 tohoto zákona ministerstvo vede centrální registr řidičů a rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutím krajského úřadu, vydaným podle tohoto zákona. Podle ustanovení § 124 odstavec 5 tohoto zákona krajský úřad provádí v registru řidičů záznamy o počtech bodů, dosažených řidiči v bodovém hodnocení a o odečtu bodů.

Žalobce se v podané žalobě domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí s odůvodněním, že podle jeho názoru správní úřady obou stupňů nesprávně právně posoudily skutečnost, že rozhodnutí, které sloužilo jako podklad záznamu pěti bodů do rejstříku řidičů, vydané v případě žalobce Magistrátem města Pardubice, je rozhodnutím nicotným vzhledem k tomu, že žalobci nebylo řádně doručeno ani oznámení o zahájení správního řízení, ani rozhodnutí o přestupku.

Podle ustanovení § 77 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, je nicotné rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který nicotné rozhodnutí vydal. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Nicotnost z těchto důvodů vyslovuje soud podle soudního řádu správního.

Při závěrech o nedůvodnosti uvedené základní žalobní námitky vycházel Městský soud v Praze z právního názoru, který vyjádřil Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 6.8.2009, č.j.: 9 As 96/2008 – 44, dostupným na www.nssoud.cz, když se ztotožnil se závěrem, že je nutno rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu bodů, protože tato řízení mají zcela rozdílný předmět.

V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek, definovaný zákonem o přestupcích (zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů; dále jen zákon o přestupcích), či v jiném právním předpisu, jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku (zavinění atd.).

V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění.

Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků proti těmto rozhodnutím, jsou-li zákonem připuštěny. V námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem.

Námitky žalobce, které uplatňoval ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů, přitom z hlediska svého obsahu odpovídaly námitkám, které se týkaly předmětu řízení o přestupku a mohly být úspěšné pouze ve fázi projednávání předmětného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti, týkající se samotného spáchání přestupku, je zřejmá též z ustanovení § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. („Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno

a) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, které nabylo právní moci, nebo kdy obdržel od obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který projednal přestupek, oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do

bodového hodnocení,

b) oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení,

c) oznámení soudu o nabytí právní moci rozsudku, kterým byl uložen trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do tohoto hodnocení,

d) rozhodnutí orgánu příslušného k projednání přestupku podle jiného zákona než zákona o přestupcích.

Z uvedeného vyplývá, že záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku (po souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné), přičemž právní moc rozhodnutí znamená jeho nezměnitelnost, nemožnost zasahovat do jeho obsahu na základě opravného prostředku. Příslušný obecní úřad jako správní orgán má tedy k dispozici jako podklad pro rozhodnutí o provedení záznamu do registru řidičů pravomocné rozhodnutí o přestupku, do něhož již nelze žádným způsobem zasáhnout.

V nyní posuzované věci správní úřady obou stupňů tedy ani nebyly oprávněny hodnotit skutkové okolnosti, týkající se přestupku ze dne 10.12.2008, tj. například zda bylo řízení provedeno v souladu se zákonem, zda byly písemnosti žalobci doručeny způsobem, upraveným správním řádem a podobně. Žalovaný odvolací správní úřad v žalobou napadeném rozhodnutí správně uvedl, že své námitky k tomuto skutku a veškerou procesní obranu mohl žalobce uplatnit pouze při jeho projednávání, případně využít všech zákonem stanovených institutů, jak tyto námitky uplatnit v rámci řízení o přestupku samotném. V řízení o námitkách proti rozhodnutí o záznamu bodů do rejstříku řidičů již tato možnost žalobci nenáleží.

Nedůvodnou a nepřipadnou shledal městský soud žalobní argumentaci odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j.: 5 As 39/2010 – 76, neboť v tomto rozhodnutí posuzoval Nejvyšší správní soud situaci skutkově zcela odlišnou od nyní projednávané. V případě, posuzovaném Nejvyšším správním soudem, tvrdil žalobce, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, proto bylo dle NSS na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda žalobce svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení vůbec proběhlo. Nejvyšší správní soud se v dalším odůvodnění zabýval výkladem pojmu „blokové řízení“ a posuzoval obsah oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, se závěrem, že tato jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy, prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se žalobce přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Nejvyšší správní soud sice uzavřel, že bylo povinností správního orgánu v řízení o námitkách, které žalobce uplatnil, zabývat se tím, zda žalobce skutečně v daný den přestupek, který byl údajně projednán v blokovém řízení, spáchal. Závěry žalovaného neměly oporu ve spisovém materiálu, respektive se opíraly o skutečnosti

v řízení nezjišťované a neprokázané. Rozhodnutí žalovaného tak bylo zatíženo vadou, pro kterou měl krajský soud jeho rozhodnutí zrušit.

V nyní Městským soudem v Praze posuzované věci je však situace odlišná. Na správních úřadech obou stupňů bylo posouzení, zda pro záznam bodů v registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. Námitky proti záznamu bodů, které svým obsahem zcela jednoznačně (v důsledku tvrzené nicotnosti podkladového rozhodnutí) směřují do pravomocně skončeného řízení o přestupku, nemohou být předmětem námitkového řízení, což – jak zcela jednoznačně, určitě a srozumitelně vyjádřil žalovaný odvolací správní úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí - platí i pro námitky, jimiž je tvrzena nicotnost rozhodnutí, které sloužilo jako podklad pro záznam bodů pro registr řidičů. Žalovaný podle názoru soudu správně v této souvislosti odkázal na ustanovení § 57 odstavec 3 správního řádu, upravující případy, kdy je správní úřad vázán při hodnocení předběžné otázky (v posuzované věci pravomocným rozhodnutím vyslovené odpovědnosti žalobce za přestupek) rozhodnutím jiného, příslušného správního úřadu.

Z výše uvedených důvodů tedy Městský soud v Praze po posouzení žaloby a podrobení přezkumu veškerých žalobních bodů včetně jejich následného upřesňování neshledal žádné důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, protože nezjistil, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Na základě toho soud žalobu podle ustanovení § 78 odstavec 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst.1 soudního řádu správního, podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch nemá právo na náhradu účelně vynaložených nákladů v řízení a žalovaný správní úřad, jemuž by právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení podle výsledku řízení náleželo, žádné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevykázal ani neuplatňoval. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22.srpna 2012

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu